



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce P.B., zastoupeného JUDr. Ing. Jiřím Beerem, advokátem, se sídlem Cheb, Obrněné brigády 20/20**, proti **žalovanému Krajskému úřadu Karlovarského kraje, se sídlem Karlovy Vary, Závodní 353/88, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. dubna 2014, čj. 860/DS/14-3,**

t a k t o :

- I. Žaloba se z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

I.

Napadené rozhodnutí

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Sokolov, odboru dopravy z 21. 2. 2014, čj. OD-4272-2/100688/2013/VV. Tímto rozhodnutím Městský úřad Sokolov zamítl námitky žalobce proti provedeným záznamům, kterými bylo ke dni 22. 10. 2013 dosaženo 12 bodů v registru řidičů a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů u P.B. potvrdil. V odůvodnění napadeného

rozhodnutí žalovaný uváděl, že před správním orgánem I. stupně bylo vedeno řízení na základě námitek podaných žalobcem ve věci dosažení 12 bodů v rámci bodového hodnocení řidičů za spáchané přestupky. Jednotlivé body byly žalobci zaznamenávány za období od 5. 8. 2011 do 22. 10. 2013, kdy žalobce dosáhl celkového počtu 12 zaznamenaných bodů. V podaných námitkách žalobce prvotně popřel, že by se dopustil kteréhokoliv ze přestupků, za které mu byly body zaznamenány. V podaných námitkách neuvedl bližší specifikaci jeho nesouhlasu se záznamy, neuvedl, v čem spatřuje rozpor s právními předpisy a co navrhuje. Správní orgán I. stupně vyzval žalobce k doplnění podání do 5 dnů od převzetí výzvy. Žalobce s odůvodněním, že byl pracovně mimo bydliště, požádal o prodloužení lhůty k doplnění námitek na 10 dnů s tím, že potřebuje vyhledat odbornou pomoc. Správní orgán I. stupně žádosti vyhověl a lhůtu k doplnění podaných námitek prodloužil s tím, že doplnění podání očekával nejpozději do 9. 12. 2013. Uplatněné námitky žalobce nedoplnil a byl proto vyzván, aby se seznámil s podklady před vydáním rozhodnutí. Žalobce pouze konstatoval, že výzvu k doplnění námitek si vyzvedl až 16. 12. 2013 a proto nedokázal vyhovět požadavku na doplnění podání, když výzvu obdržel až po datu, kdy končila prodloužená lhůta k doplnění námitek. Při seznámení se s podklady pro rozhodnutí se žalobce vyjádřil v tom smyslu, že v říjnu roku 2013 nebyl v České republice, byl v té době v Chorvatsku a nemohl poslední přestupek spáchat. Pro předložení důkazních prostředků k prokázání jeho tvrzení správní orgán I. stupně stanovil žalobci lhůtu do 24. 1. 2014. Správní orgán si sám obstaral kopii pokutového bloku č. D0201294 série FD/2013, vydaného dne 22. 10. 2013 a opět umožnil žalobci vyjádřit se k podkladům v řízení shromážděným. Žalobce trval na tom, že poslední přestupek nespáchal. Vzhledem k tomu, že správní orgán měl k dispozici pravomocné rozhodnutí jako způsobilý podklad o přestupku ze dne 22. 10. 2013, neměl zákonnou možnost provést jakoukoliv změnu nebo opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidiče. Proto správní orgán I. stupně rozhodl o zamítnutí námitek pro jejich nedůvodnost a provedený záznam u žalobce potvrdil. K jednotlivým odvolacím námitkám žalobce žalovaný uváděl, že uplatněné námitky nejsou důvodné, neboť žalobce po marném uplynutí lhůt pro doplnění vznesených námitek nepředložil žádný důkazní prostředek pro svá tvrzení. Žalovaný shledal, že pro opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených 12 bodů v registru řidiče není ve správním spise doložen jediný důkaz. Žalobcem zpochybňované spáchaní přestupku dne 22. 10. 2013, který byl projednán v blokovém řízení, nelze vyvrátit předkládanými čestnými prohlášeními údajných svědků, která nelze považovat za relevantní zpochybnění spáchaní přestupku a to i ve vztahu k doloženému a pravomocnému rozhodnutí o spáchaném přestupku v souvislosti s oznámením o provedeném záznamu bodů, které spolu navzájem korespondují. Podle žalovaného zákonné hledisko při posuzování obsahu a důvodnosti námitek je dáno zákonem a správnímu orgánu nepřisluší přezkoumávat žádné rozhodnutí podle § 123b odst. 1 zák. o silničním provozu. Správní orgán si vyžádal a měl k dispozici pravomocné rozhodnutí v podobě ověřené fotokopie pokutového bloku. Jinou argumentaci proti ostatním záznamům žalobce ani na opakované výzvy správnímu orgánu nedoplnil. Žalobce sice odkázal na právní argumentaci Nejvyššího správního soudu, na který odkazoval i správní orgán I. stupně, podle které je zapotřebí odlišit případy, kdy řidič pouze uvede, že si přestupku není vědom, nebo že jej nespáchal a případy, kdy uvede skutečnosti konkretizující toto tvrzení. S odkazem na zákonnou podstatu řízení o námitkách žalovaný posuzoval rozhodnutí správního orgánu I. stupně, zvážil okolnosti případu a rozhodnutí shledal jako věcně správné a na straně správního orgánu I. stupně neshledal pochybení, které zakládalo důvod pro zrušení vydaného rozhodnutí.

II. Žaloba

Žalobce v žalobě uváděl, že dne 8. 11. 2013 obdržel oznámení o dosažení 12 bodů v rámci bodového hodnocení řidičů. Dne 14. 11. 2013 na Městském úřadu v Sokolově podal proti tomuto oznámení námítky, které postavil obecně, protože si nedovedl vysvětlit, jak je možné, že dosáhl 12 bodů. Dne 13. 1. 2013 se uskutečnilo seznámení žalobce se spisovou dokumentací a žalobci byla předložena kopie oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení, kterou bylo dosaženo 12 bodů. Žalobce se vyjádřil tak, že přestupek spáchat nemohl, protože byl pracovně mimo území ČR. Žalobci mělo být doporučeno podat žádost o přezkumné jednání a byla mu stanovena lhůta pro doložení důkazů do 24. 1. 2014. Pracovnice správního orgánu žalobci oznámila, že musí doložit potvrzení o tom, že se nenacházel v ČR a to formou čestných prohlášení. V žádném případě žalobci nebylo sděleno, že musí neprodleně podat žádost o přezkumné jednání. Žalobce se proto zaměřil na obstarání čestných prohlášení F.S. a M.K., své přítelkyně. Z těchto čestných prohlášení vyplývá, že žalobce byl se svědkem S. v době spáchání přestupku v Chorvatsku a že vůz, se kterým byl pachatel přestupku zadržen v říjnu 2013, byl v opravě z důvodu výměny motoru. Žalobce vyslovil otázku, proč správní orgán žalobci přímo neřekl, aby podal žádost o přezkumné řízení. Žalobce by toto učinil a nepodával by žádost až 18. 2. 2014. Žalobce dále uváděl, že v rámci přezkumného řízení, které bylo zahájeno na žádost žalobce, bylo šetřením Policie ČR zjištěno, že přestupku dne 22. října 2013 se dopustil J.H., opravář vozidla přítelkyně žalobce, který tuto skutečnost potvrdil, žalobci se omluvil i za předložení jeho dokladů při kontrole. Dne 10. 4. 2014 Policie ČR v rámci přezkumného řízení sdělila, že policista, který přestupek šetřil, jako přestupce zjistil žalobce a pokud nebude pravomocným rozhodnutím soudu rozhodnuto o pachateli trestného činu poškozování cizích práv, nebudou prokázány dříve neznámé skutečnosti a rozhodnutí o přestupku žalobce v blokovém řízení zůstane v platnosti. Až na podkladě pravomocného rozhodnutí soudu pak může žalobce opětovně podat podnět k přezkumnému řízení. Z takového závěru police však vyplývá, že žalobce již nikdy o přezkumné řízení žádat nemůže, protože pachatel přestupku pan H. se trestného činu nedopustil a za tento tedy nikdy nebyl odsouzen.

Žalobce dále uváděl, že dne 20. 3. 2014 podal do rozhodnutí o zamítnutí námitek odvolání, ve kterém opakoval, že přestupek nespáchal a upozornil na doložená čestná prohlášení i na podanou žádost o přezkumné jednání. V souvislosti s důvody napadeného rozhodnutí žalovaného žalobce upozorňoval, že rozhodnutí v blokovém řízení je vydáváno vystavením pokutového bloku s podpisem obviněného z přestupku. Přitom je zřejmé, že žalobce přestupek nespáchal a nemohl pokutový blok ani podepsat. Rozhodnutí o přestupku tak nebylo k osobě žalobce vůbec vydáno. Odvolací orgán přitom věděl o tom, že žalobce podal žádost o přezkum, věci se však nezabýval. Za situace kdy odvolací orgány ví a mohly si zjistit, že pokud pokutový blok nemohl podepsat žalobce a rozhodnutí v blokovém řízení nemohlo být vystaveno žalobci a tento nemohl obdržet poslední dva body za překročení rychlosti v obci dne 22. 10. 2013, musí odvolací orgán na tuto situaci reagovat minimálně zrušením rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zamítnutí námitek řidiče.

Žalobce tvrdil, že rozhodnutím krajského úřadu byl v podstatné míře zkrácen na svých právech, kdy žalovaný pouze formalisticky zamítl jeho odvolání, aniž by se zabýval podstatou věci, tj. tím, že správní orgán I. stupně nepřesně poučoval žalobce o tom, co má v rámci řízení

dokládat a dokazovat, argumentací správního orgánu I. stupně, která si navzájem odporuje a sám žalovaný jako odvolací orgán zůstal po podaném odvolání nečinný, za situace, kdy mu bylo doloženo, že žalobce přestupek nespáchal. Z těchto důvodů žalobce navrhl, aby rozhodnutí žalovaného i rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla zrušena a aby současně bylo rozhodnuto o nákladech řízení.

III.

Vyjádření žalovaného

Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě vycházel ze stejného stavu věci jak byl ve správním řízení zjištěn a odkazoval na právní názory, které uplatnil již v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Konstatoval, že nedošlo v dané věci ke krácení práv žalobce a námitky, které žalobce uváděl, byly vyhodnoceny jako vyvrácené, bezpředmětné a nepodstatné. Ze skutečností, které žalobce uvádí, nelze podle žalovaného prokázat, či dovodit nezákonnost napadeného rozhodnutí a proto navrhoval, aby žaloba byla krajským soudem zamítnuta.

IV.

Posouzení věci krajským soudem

Krajský soud při přezkoumávání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů, kterými byly výroky rozhodnutí řádně napadeny (§ 75 odst. 1 a 2 s.ř.s.).

V projednávané věci vycházel krajský soud z následující právní úpravy.

Podle § 123b odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. o silničním provozu řidiči motorového vozidla, kterému byla příslušným orgánem uložena sankce za přestupek, nebo mu byl soudem uložen trest za trestný čin nebo jehož trestní stíhání bylo podmíněně zastaveno nebo u něhož bylo rozhodnuto o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání, a přestupek, jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, jednání mající znaky přestupku anebo trestný čin, za který mu byl uložen trest nebo pro nějž bylo trestní řízení vedeno, spáchal jednáním zařazeným do bodového hodnocení, se zaznamená v registru řidičů stanovený počet bodů.

Podle § 123b odst. 2 téhož zákona záznam v registru řidičů provede příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností ke dni uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise, rozhodnutí o uložení kázeňského trestu za jednání mající znaky přestupku anebo rozhodnutí, kterým se ukládá trest za trestný čin, nebo ke dni nabytí právní moci rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání, a to nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno

- a) oznámení o uložení pokuty za přestupek v blokovém řízení,
- b) rozhodnutí o uložení sankce za přestupek, rozhodnutí o uložení sankce za jednání vojáka označené za přestupek ve zvláštním právním předpise anebo rozhodnutí o uložení kázeňského

trestu za jednání mající znaky přestupku, nebo

c) rozhodnutí, kterým byl uložen trest za trestný čin,

d) rozhodnutí o podmíněném odložení podání návrhu na potrestání nebo podmíněném zastavení trestního stíhání.

Podle § 123c odst.3 téhož zákona příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností při provedení záznamu bodů, kterým řidič dosáhl celkového počtu 12 bodů, neprodleně písemně nebo elektronickou cestou oznámí tuto skutečnost řidiči a vyzve jej k odevzdání řidičského průkazu a mezinárodního řidičského průkazu nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Řidič pozbývá řidičské oprávnění uplynutím 5 pracovních dnů ode dne, v němž mu bylo toto oznámení doručeno.

Podle § 123f odst.1 téhož zákona nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu.

Podle § 123f odst.2 téhož zákona shledá-li obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky oprávněné, nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne, kdy mu byly námitky doručeny, provede opravu záznamu o dosaženém počtu stanovených bodů v registru řidičů a neprodleně písemně vyrozumí o provedené opravě záznamu řidiče.

Podle § 123f odst.3 téhož zákona shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.

V přezkoumávaném případě krajský soud vycházel z výkladu ust. § 123f zák. o silničním provozu. V přezkoumávané věci je určující, že předmětem řízení o podaných písemných námitkách proti provedení záznamu registru řidičů vedeném před příslušným obecním úřadem obce s rozšířenou působností, je pouze přezkoumání toho, zda pro záznam bodů do registru řidičů existuje zákonem stanovený podklad a zda počet zaznamenaných bodů odpovídá zákonem stanovené výši. V pravomoci příslušného obecního úřadu obce s rozšířenou působností není v rámci řízení o těchto námitkách přezkoumávání správnost a zákonnost aktů orgánů veřejné moci, na základě kterých byl záznam proveden. Na tyto akty je třeba nahlížet jako na správné a zákonné a to až do okamžiku, než je příslušný orgán veřejné moci zákonem předvídaným postupem prohlásí za nezákonné a zruší je. Touto cestou se v řízení uplatňuje zásada presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci (*obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6.8.2009 čj. 9 As 96/2008-44, dostupném na www.nssoud.cz*). Rozhodnutí o přestupku se dnem nabytí právní moci stává právním podkladem pro záznam bodů v registru řidičů ve smyslu § 123c zák. o silničním provozu. Ve věci rozhodnutí o přestupku žalobce může podat podnět k provedení přezkumného řízení podle § 94 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správního řádu a je pouze na jeho úvaze zda v duchu zásady, že *každý je strážcem svých práv*, tento úkon učiní. Pokud správní orgán shledá podmínky pro zahájení přezkumného řízení a toto řízení zahájí z moci úřední, ani tato skutečnost nemá žádný vliv na právní moc stávajícího rozhodnutí o přestupku a tím není ani překážkou pro provedení záznamu bodů. Tato právní situace trvá do doby, než v případném přezkumném řízení bude předmětné rozhodnutí o přestupku shledáno nezákonným a dojde k jeho zrušení. Tato situace však v případě žalobce nenastala.

V přezkoumávaném případě Městský úřad Sokolov oznámil dne 29. 10. 2013 žalobci dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení a žalobce vyzval k odevzdání řidičského průkazu v důsledku pozbytí řidičského oprávnění. Žalobce podal proti tomuto oznámení o dosažení 12 bodů námitky proti všem provedeným záznamům bodů v rámci jeho bodového hodnocení a popřel, že by se dopustil kteréhokoliv z přestupků, za které mu byly body zaznamenány. Městský úřad Sokolov dne 15. 11. 2013 vyzval žalobce k doplnění a upřesnění podaných námitek a k jejich doplnění stanovil žalobci lhůtu 5 dnů od převzetí podávané výzvy. Tato výzva žalobci byla doručena 28. 11. 2013 a dne 2. 12. 2013 žalobce požádal Městský úřad Sokolov o prodloužení lhůty k doplnění námitek na 10 dnů. Městský úřad Sokolov podáním ze dne 4. 12. 2013 žádosti vyhověl a žalobci prodloužil lhůtu k upřesnění námitek z 5 dnů na 10 dnů od převzetí výzvy, nejpozději však do 9. 12. 2013. Toto vyrozumění o prodloužení lhůty k doplnění námitek žalobce převzal dne 16. 12. 2013. Městský úřad Sokolov jako správní orgán I. stupně dále v řízení o uplatněných námitkách shromáždil doklady prokazující projednání konkrétních přestupků se žalobcem buď v blokovém, nebo ve správním řízení. V této souvislosti rovněž správní orgán I. stupně obstaral oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení žalobci za přestupek z 22. 10. 2013, kterého se měl dopustit při řízení osobního automobilu reg. zn. 3K1 16 38 překročením nejvyšší dovolené rychlosti stanovené zvláštním právním předpisem v obci podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zák. č. 361/2000 Sb. Současně s tímto oznámením o uložení pokuty v blokovém řízení správní orgán I. stupně si opatřil ověřenou kopii pokutového bloku série FD/2013, č. bloku D0201294. Správní orgán I. stupně měl dále k dispozici čestné prohlášení F.S. a M.K., která předkládal žalobce k doložení toho, že od 28. září do 30. října 2013 byl žalobce mimo území České republiky a že předmětné vozidlo reg. zn... bylo po celý měsíc říjen v opravě z důvodu výměny motoru.

Na základě zjištěných skutečností doložených obsahem správního spisu krajský soud posuzoval, do jaké míry jsou důvodné žalobní body, kterými žalobce dovozoval existenci závažných vad řízení před správním orgánem I. stupně i před žalovaným správním orgánem. Krajský soud s odkazem na vymezení předmětu řízení o námitkách žalobce proti záznamu 12 bodů v registru řidičů neshledává vadu řízení v postupu správního orgánu I. stupně i žalovaného v průběhu celého řízení o námitkách, neboť tyto správní orgány postupovaly v souladu s ust. § 123b odst. 1, 2 zák. o silničním provozu. Správní orgán I. stupně i žalovaný přezkoumali podklady pro záznam bodů registru řidičů, včetně pravomocného rozhodnutí o uložení sankce za uložený přestupek spáchaný dne 22. 10. 2013 jednáním zařazeným do bodového hodnocení a u tohoto podkladu respektovali jeho věcnou správnost a zákonnost. Protože v průběhu vedeného řízení žalobce nepředložil žádný právně relevantní důkaz o tom, že toto pravomocné rozhodnutí o uložení sankce za přestupek v blokovém řízení bylo řádným procesním postupem shledáno nezákonným a bylo zrušeno, bylo i toto rozhodnutí řádným podkladem pro rozhodnutí ve věci uplatněných námitek žalobce. Žalovaný správní orgán ani správní orgán I. stupně totiž nebyly kompetentními správními orgány, které by z listin předložených žalobcem v průběhu řízení o námitkách mohly vyslovit nezákonnost rozhodnutí o uložení sankce za přestupek spáchaný 22.10.2013, jehož důsledkem u žalobce bylo dosažení hranice 12 bodů v registru řidičů.

Na základě těchto skutečností krajský soud vyhodnotil žalobu jako nedůvodnou a postupem podle § 78 odst. 7 s.ř.s. tuto žalobu zamítl.

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. a vychází ze skutečnosti, že žalovaný, který dosáhl v řízení procesního úspěchu náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Plzni dne 30. září 2014

Za správnost: Kovářiková

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu